

Duhovna misel - 11. jun. 2017

TVOJA BESEDA –LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Bog je Oče. Ne more biti brez človeka

Vsa skrivnost krščanske molitve je zaobjeta v tej besedi: imeti Boga in Boga imenovati z imenom Oče. To potrjuje tudi bogoslužje, ko izrazom »*upajmo si reči*« vabi, naj skupaj molimo Jezusovo molitvo.

Boga klicati z imenom Oče ni nekaj samoumevnega. Prej bi ugotovili bolj vzvišene nazive, ki se nam zdijo spoštljivejši do njegove presvetosti. Klicati ga *Oče* nas postavlja v zaupen odnos z njim, kakor otrok, ki na svojega očeta in ve, da je ljubljen in da on zanj skrbi. »*To je vera, ki jo krščanstvo odtisne v versko psihologijo človeka. Boga, ki nas vedno očara in ob katerem se čutimo majhne, vendar ne povzroča več strahu, ne tlači nas, ne žalosti nas. To revolucijo sprejeti v našo človeško dušo.*« Jezus nam razkriva, da je Bog do nas nam pravi: »*Ne bojte se!*«

»*Kakšna neizmerna skrivnost je ta Bog, ki goji to vrsto ljubeznivega otroka!*«. Morda ravno zaradi tega apostol Pavel, ko govori o središčni krščanske skrivnosti, ne prevede v grščino Jezusove besede, ki se v aramejščini glasi »*abbà*«. Sveti Pavel se v svojih pismih dvakrat o tej temi (glej Rim 8,15; Gal 4,6) in obakrat to besedo pusti neprevedeno v isti obliki, v kateri je zacvetela na Jezusovih ustnicah: »*abbà*«. Globlji izraz v primerjavi z besedo »*oče*«, ki se lahko prevaja tudi »*očka*«, »*ata*«.

»*Dragi bratje in sestre, mi nikoli nismo sami.*«. Lahko smo oddaljeni, imamo sovražno držo ali celo povemo, da smo brez Boga. Evangelij Kristusa pa nam razodeva, da Bog ne more biti brez nas. »*On ne bo Bog brez človeka.*« On je tisti, ki ne more biti brez nas, kar je velika skrivnost: »*Bog ne more biti Bog brez človeka.*« Ta gotovost je »*izredna našega upanja*«, ki je varovana v vseh prošnjah *Očenaša*. Ko potrošimo pomoč, nam Jezus ne pravi, naj se predamo in se zapremo vase, ampak se obrnemo na Očeta in ga z zaupanjem prosimo. Vse naše potrebe

